

Aktiekapitalen eller Udstedelse af Præferenceaktier — der ikke frembyde de alvorlige Betæneligheder, som altid ere forbundne med Tilladelse til Udstedelse af Aktier til Underkurs.

Til §§ 39 til 43 (ældre Udkast §§ 30 til 32).

Angaaende §§ 39 til 43 henvises til det ældre Udkasts §§ 30—32. Her er alene Anledning til at anføre, at Bestemmelserne i § 4 have nødvendiggjort det nye 2det Stykke i § 39, samt at vi forudsætte, at de almindelige Præskriptionsregler finde Anvendelse i det i § 43, 2det Stykke, nævnte Tilfælde. Bestemmelserne i § 43 om Selskabets Beføjelse til i Tilfælde af Aktiekapitalens Nedsættelse at lade de ældre Aktier bortsælge ere i øvrigt paa et enkelt Punkt afvigende fra Reglerne i § 30 angaaende Adgangen til i Tilfælde af manglende Indbetalinger at lade den forsømmelige Aktieejers Aktie bortsælge. Afvigelsen bestaar i, at man i § 43 har foreslaaet særlige Regler for Salget, for saa vidt Aktien har Kurs paa Københavns Børs. At en tilsvarende Bestemmelse ikke er optaget i § 30, har sin Grund deri, at denne Paragraf alene angaar Salg af ikke fuldt indbetalte Aktier, og saadanne optages ifølge Praksis overhovedet ikke til Notering paa Børsen.

Til §§ 44 til 46 (ældre Udkast §§ 33 og 34).

Spørgsmaalet om Tilladeligheden af Erhvervelse af egne Aktier har paany været optaget til indgaaende Drøftelse. De herhen hørende Bestemmelser i det ældre Udkast indeholdtes i dettes §§ 33 og 34 og gik i Hovedtrækkene ud paa at indrømme Aktieselskaber en Ret til at indkøbe egne Aktier paa Tvangsauktion, der finder Sted til Fyldestgørelse af en Selskabet tilkommende Fordring, samt til i Henhold til Generalforsamlingsbeslutning og i øvrigt paa nærmere angivne Vilkaar at indkøbe egne, fuldt indbetalte Aktier til Amortisation.

Disse Bestemmelser have vi optaget, dog med den Begrænsning, at Indkøb til

Amortisation ikke maa finde Sted i Løbet af de 3 første Aar efter Selskabets Stiftelse, idet det forekommer os, at et Selskabs Forhold ofte først efter en saadan Aarrække ville være saaledes konsoliderede, at Erhvervelsens Betimelighed nogenlunde sikkert kan bedømmes. Ved Siden heraf have vi imidlertid i § 46 hjemlet Bankaktieselskaber Ret til indenfor visse Grænser at erhverve egne Aktier mod Vederlag samt til at tage kontraktmæssig Pant i saadanne. For Bankaktieselskabers vedkommende mener Udvalgets Flertal nemlig at maatte erkende, at der kan være en særlig Trang til Stede i disse Henseender. Den lige nævnte Adgang for alle Selskaber til Indkøb af egne Aktier til Amortisation, vilde her hverken være en naturlig eller heldig Vej at gaa. Dels er det jo netop normalt ikke Øjemedet med en Banks Erhvervelse af egne Aktier at indkøbe dem til Amortisation og saaledes definitivt nedbringe Aktiekapitalen, dels er ofte en hurtig Optræden ønskelig, og Maalet vilde ikke naas, naar først en Generalforsamlingsbeslutning skulde indhentes. Og bliver Spørgsmaalet om Adgangen til at give kontraktmæssig Pant i egne Aktier, maa vi med et Mindretal indenfor det i 1900 nedsatte Udvalg være enige i, at et ubetinget Forbud i saa Henseende vilde kunne virke højst generende f. Eks. paa Steder, hvor der kun findes een Bank, og hvor dennes bedste Kunder ofte tillige ere Aktionærer i Banken.

Maa det anførte saaledes efter vort Skøn føre til at give Bankaktieselskaber en Undtagelsesstilling i Henseende til Adgangen til at erhverve egne Aktier, ere vi dog ingenlunde blinde for, at en saadan Adgang rummer Farer, idet selvfølgelig ved Anbringelse af Bankens Værdier i egne Aktier Tabet potensereres, hvis Forholdene senere tage en ugunstig Vending. Det herhjemme nys forefaldne Bankkrak har jo ogsaa til Evidens godtgjort, at en saadan Frihed let benyttes til de største Misbrug. Ved de Begrænsninger, vi i § 46 have foreslaaet — jfr. at det samlede Vederlag for Erhvervelsen ikke maa over-